

Mariana CIOLAN

ARAD

Festivalul Național de Teatru Clasic, la aniversare

Cu ediția Festivalului de teatru clasic desfășurată între 11 și 18 octombrie a.c., s-a împlinit un deceniu de când conducătorul de atunci al Teatrului de Stat, **Ovidiu Cornea** (astăzi, la fel de competent și neobosit, secretar literar) se „aventura” la modul cel mai nobil, împreună cu regizorul **Alexa Visarion**, să creeze pentru orașul Arad un eveniment artistic, conectat, însă, la viața teatrală românească, în ansamblu și, într-adevăr, se poate spune că aproape nu au fost regizori, scenografi, interpreți de prim-plan, spectacole reprezentative pentru această sferă de interes care să nu fi poposit pe scena festivalului arădean.

În contextul „ofertei” din stagiunea trecută, selecționerul festivalului, criticul de teatru **Ion Parhon**, ca și la precedentele două ediții pe care le-a girat și în calitate de director artistic, a urmărit să aducă și acum la Arad, cum însuși nota în caietul-program, „capodopere ce au adunat zeci de ani și secole de celebritate”, înfățișate, însă, de realizatori capabili „a îmbrăca aceste texte vechi în straie noi și atractive, potrivit așteptărilor publicului contemporan”. Am putut urmări astfel, într-un discurs scenic cu premise (neîmplinite în totalitate) de certă modernitate, semnat regizoral de **Ștefan Iordănescu**, chintesența dramei istorice **Apus de soare**, de Barbu Șt. Delavrancea, întrupată de actori de la Teatrul Tineretului din Piatra Neamț, cu **Cornel Nicoară** aducând pe scenă mai puțin figura mitică a voievodului, cât mai ales tribulațiile profund omenești ale unui om pe umerii căruia apasă și greaua povară a identității unui neam. Arădenii au aplaudat, chiar înainte de premiera lui de la „sediul” primul musical inspirat de dramaturgia lui Vasile Alecsandri, **Chirița of Bârzoieni**, spectacol datorat Teatrului de Comedie, cu **Iarina Demian** în calitate de

Valer DELLAKEZA și Romanița IONESCU în *Cum doriți sau Noaptea de la spartul târgului* după Shakespeare. Regia: Silviu Purcărete.

regizor și în prim-planul distribuției cu **Emilia Popescu**, înfățișând o temperamentală și năbădioasă Chiriță preocupată de „trendul” occidental aidoma baronilor de carton ai tranziției noastre, și cu **Tudor Chirilă** (și autorul cântecelor, alături de Gelu Ionescu), un... Mister Charles bucuros de a-și scoate nasul din cărțile lui de școală spre a se amesteca, nu mai puțin pehlivan, în mașinațiunile familiei dominate de „armazoanca” pe... bicicletă medicinală. Cu egală plăcere, publicul a întâmpinat o comedie boulevardieră, **Praf în ochi** de Eugène Labiche, „desprăfuită” cu umor și ironie de către regizorul **Alexandru Dabija**, împreună cu trupa Teatrului de Stat din Oradea, trimițând prin înțelesul intrigii și către aceeași lume bolnavă de parvenire pe meleaguri mioritice, în timp ce s-a arătat de-a dreptul electricizat, aplaudând și la scenă deschisă ingeniozitatea și proștețimea montării cu **Bădăranii**, de Goldoni, ca și pe dezlănțuții ei interpreți, absolvenții clasei de actorie de la UNATC, conduse de actorul și profesorul **Adrian Pinte**.

Prin alte două reprezentații, publicul festivalului a fost purtat către zone de meditație gravă asupra lumii contemporane și a raportării noastre la ea. Am numit tulburătorul spectacol al lui **Lászlo Bocsárdi** și al trupei sale de la „Tamasi Aron” din Sfântu Gheorghe cu **Omul cel bun din Sâciuan**, de Bertolt Brecht, care a impresionat prin limpezimea și coerența lecturii regizorale, prin valențele lui metaforice, reafirmând încrederea în om și în puterea izbăvitoare a iubirii într-o lume întinată, împotmolită moral, precum și spectacolul lui **Mihai Măniuțiu**, cu **Perșii**, de Eschil, care atrage atenția asupra pericolului polarizării puterii în lume până la rangul de „jandarm mondial” și a nefastelor ei consecințe, pentru omenire și pentru individ, spectacol realizat cu actorii Teatrului „Radu Stanca” din Sibiu, alături de care, în rolul corifeului se află **Marian Râlea**.

Reprezentăția apreciată în unanimitate ca situându-se la cele mai înalte cote artistice din această ediție de festival a fost ultima producție a lui **Silviu Purcărete** realizată cu actorii Teatrului Național din Craiova : **Cum doriți sau Noaptea de la spartul târgului**, adaptare inspirată a comediei shakespeariene cunoscută la noi mai ales cu titlul „A douăsprezecea noapte”, cu accente de insolită modernitate decelate în textul shakespearian, în jocul aparențelor și iluziilor, cu transfigurarea ambiguității în metafore și simboluri scenice, într-un rafinat discurs despre lumea ca teatru și puterea magică a teatrului.

Festivalul de teatru clasic, care s-a bucurat și anul acesta de sprijinul Consiliului municipal și Consiliului județean Arad, al Ministerul Culturii și Cultelor și al UNITER, precum și al Fundației ART CLASIC, de aportul dăruit al celor doi directori executivi, domnii **Ovidiu Cornea** și **Ștefan Iordănescu**, acum și directorul Teatrului „Ion Slavici” din Arad, și-a reafirmat coordonatele care l-au individualizat între manifestările de gen din țara noastră – profilul bine definit prin preocuparea neabătută pentru restituirea clasicilor, respectul pentru valoarea actului scenic, investit la rangul de sărbătoare în casa teatrului (iar nu cu caracter competițional) și de eveniment major în viața cetății, fapt dovedit și de paginile de informații, comentarii și interviuri pe care toate cotidienele arădene le-au oferit pe întreaga durată a festivalului cu generozitate (pilduitoare pentru patronii de publicații din Capitală și din alte locuri), de aprinse discuții pe marginea spectacolelor sau despre interpreți, surprinse de noi nu numai în imediata vecinătate a sălii de teatru, ci pretutindeni în oraș, unde am întâlnit nu puțini oameni interesându-se de prezența oaspeților artiști la Arad. Argumente suficiente ca întrebările legate de viitoarea ediție să fie de pe acum preocupante pentru fondatorul acestui festival, domnul Ovidiu Cornea. La unele, răspunsurile, poate chiar ca surprize foarte plăcute, au început deja să prindă contur...